

Sonet pascal

Felix

Plângeau cu sânge miei pe altare
Când spuza azimei îi da sărutul,
Și-n rouă aducea ofrandă lutul
Verdețuri pentru Paște, reci, amare.

Așa găsim în cronici începutul,
Dar Paștele jerfit pentru iertare
Transcende timp și spațiu și uitare,
Căci Mielul jertfei este Absolutul.

El a cuprins cu brațe răstignite
Oceanul de-ntuneric și durere
Al sufletelor de păcat coclite

Și din mormânt pășind în Înviere
Deschis-a pentru vieți înveșnicite
Un drum spre slavă, fără bariere.

Simion Felix Marțian